

Idet et *trede Mindretal* (Laursen og Tvede) med Hensyn til dets Stilling til det fra Folketinget oversendte Lovforslag henviser til Flertalsudtalelserne, skal det angaaende det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag udtale følgende:

Ændringsforslaget gaar ud paa at give faste Regler, hvorefter Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, der har opbrugt saavel ordinær som ekstraordinær Understøttelse, kan ydes en Krisehjælp.

Da det maa forudsættes, at vort Land gennem Tiderne ikke kan undgaa atter og atter at komme ind i langvarige Arbejdsløshedsperioder, er det gennem Ændringsforslaget foreslaaede Lovforslag ikke tidsbegrænset, hvilket det selvfølgelig kan gøres, om det maatte findes ønskeligt at prøve det foreslaaede over en kortere Periode.

I gode Aar kan Krisekassens Virken stilles helt eller delvis i Bero.

Ved at Midlerne til Krisekassen ydes af de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, forbliver Ordningen paa det Forsikringsgrundlag, hvorpaa Loven af 4. Marts 1924 er opbygget, og vil der saaledes i Krisekassens Midler baade indeholdes Penge indbetalt af Medlemmerne saavel som 35 pCt. Stats- og 30 pCt. Kommunebidrag af de samlede Medlemsbidrag.

Vel sker det derved, at Arbejdsløsheds-kasser, der har forholdsvis faa Medlemmer, der har opbrugt baade ordinær og ekstraordinær Understøttelse, kommer til at yde til andre Kassers Medlemmer, der i større Omfang har opbrugt begge Understøttelser, men i Arbejdsløshedsloven af 22. December 1921 § 29 var detsamme Tilfældet med Hensyn til Kassernes daværende 5 pCt. Ydelse til Arbejdsløshedsfonden, thi derved skete det ogsaa, at Kasser med faa ekstraordinært arbejdsløse Medlemmer kom til at yde til andre Kasse-medlemmer, der var udsat for en mere omfattende ekstraordinær Arbejdsløshed. Efter § 2 er det i øvrigt ikke nødvendigt, at der ydes samme Bidrag fra de forskellige Arbejdsløsheds-kasser, naar kun det

paases, at de samlede Bidrag er tilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, der stilles til Krisekassen.

I Ændringsforslagets § 4 er angivet, hvorledes Krisekassen straks kan faa Midler til at træde i Virksomhed, og Administrationen er i Hovedsagen foreslaaet udført af Medlemmer, valgte af Arbejdsløsheds-kassernes Bestyrelser.

Det maa betragtes som givet, at de 7 000 à 8 000 arbejdsløse, der for Tiden er uden nogen Understøttelse, og paa hvis Vegne Arbejderdeputationen den 3. Marts d. A. henvendte sig til Udvalget, ikke kan hjælpes tilfredsstillende ved det af det største Mindretal stillede Ændringsforslag; efter det i Udvalget oplyste vil en Del ikke kunne komme i Betragtning. Vort Forslag vil derimod omspænde alle, for saa vidt disse i øvrigt, efter de gældende Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, er berettigede til Hjælp.

I Henhold til det saaledes anførte tillader Mindretallet sig at anbefale det stillede Ændringsforslag under Nr. 1 til en forandret Affattelse af Lovforslaget til Vedtagelse.

Et fjerde Mindretal (Gunnar Fog-Petersen) stiller Underændringsforslaget under Nr. 4. Mindretallet finder det betænkeligt helt at udelukke Ministeren fra at kunne forhøje den fortsatte Hjælp, navnlig i Vintermaanederne, hvor det kan ventes, at mange Kasser og Arbejderhjem vil være økonomisk stærkt svækkede ved aarelang Arbejdsløshed forvoldt af den af Kronestigningen fremkaldte Deflation, og Mindretallet stiller derfor Forslag om, at Forhøjelse kan ske, naar Arbejdernævnets C-Nævn giver sin Tilslutning.

Fra tre Funktionærforeninger, der har oprettet Arbejdsløsheds-kasser uden Statsanerkendelse, er der tilstillet Regering og Rigsdag et Andragende, hvori fremsættes Ønsker om Ændringer i Reglerne for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløsheds-understøttelse.

Udvalget har ikke ment ved Behand-